

De Vriendenkring

Maandblad van het Religieus Genootschap der Vrienden (Quakers)

www.Quakers.nu

87e jaargang nr. 5

mei 2016

**'Am'ary kleuterschool in het Am'ary Vluchtelingen Kamp in Palestina: Wat kunnen we doen om deze kinderen te blijven ondersteunen?
Handen en Voeten ook van onze Jaarvergadering!**

De Vriendenkring

ISSN: 0167 – 3807

Maandblad van het Religieus Genootschap der Vrienden (Quakers)

Abonnementsprijs:

Nederland	€25,00 per jaar
Europa	€35,00 per jaar (per 1 januari 2016 is dit verhoogd!)
Wereldwijd	€35,00 per jaar
Email abonnement (PDF)	€5,00 per jaar

Bankrek. **NL31 TRIO 0390 3895 60** t.n.v. Maandblad De Vriendenkring te Assen. (nieuw!)

De verzendkosten voor Europa en de rest van de wereld zijn gelijk getrokken vandaar dat we ook de abonnementskosten gelijk moeten berekenen.

Voor buitenlandse abonnees geldt IBAN: **NL31 TRIO 0390 3895 60**; BIC: TRIONL2U.

Nieuwe abonnees en adreswijzigingen: dickkamma@ziggo.nl

Redactieleden:

Eindredactie: Sytse Tjallingii, Van Nispensingel 5, 8016LM, Zwolle, tel. 038-4608461/06-40030923, email: vriendenkringredactie@gmail.com.

Administratie, Abonnementen, Verzending en Financiën:

Dick Kamminga dickkamma@ziggo.nl

Correctie en Schrijver: Hylkia Nieuwerth (schrijver)

Redactieleden: Wils 't Hart en Marianne van der Zee

Voor abonnees met gezichts- of leesproblemen was er een gesproken versie van De Vriendenkring. Als je hier behoefte aan hebt neem dan contact op met de redactie.

Kopij voor De Vriendenkring is heel erg welkom voor de 15e van iedere maand! (tenzij anders afgesproken).

Zie ook de tips en aanwijzingen voor auteurs op:

<http://Quakers.nu/nl/Vriendenkring/Tips%20%20voor%20Auteurs>

De Vriendenkring staat in kleur op de website, waar je nog een schat aan aanvullende en actuele informatie over de Quakers vindt.

Bezoek daarom geregeld de Quaker website:

www.Quakers.nu

In dit nummer:

Van de redactie.....	4
Ik voel de stilte.....	5
Algemene Vergadering van 3 tot 5 juni in de Bosbeek, Bennekom.....	6
Duurzaamheid op de Algemene Vergadering: Zaadbommen.....	7
Door adem verbonden.....	8
Ierse Jaarvergadering in Dublin.....	9
Inclusieve vrede in het Nederlandse en Europese defensiebeleid?.....	12
Wapenembargo tegen Saoedi-Arabië.....	15
Help vluchtelingen, stop wapenhandel!.....	17
De Raad van QCEA in Brussel.....	18
Tien vragen en antwoorden over de EU wapenindustrie.....	19
“Heel” worden.....	21
Pelgrimage: Liturgische wake bij het detentiecentrum op Schiphol.....	23
Bezoek aan Heumensoord.....	25
Het grootste falen van de mensheid.....	28
Het 'Wall Museum' in Bethlehem.....	31
Wat ook gebeurt.....	32
Eenzijdige Israëliëse berichtgeving.....	33
Verslag INLIA-vergadering.....	35
Ecoquaker.....	36
Handen en Voeten Am'ary Playcentre.....	38
Waar zijn Quakerbijeekkomsten?.....	39
Vrienden in het hele land.....	40

*'De Roos in
Bethlehem zie blz 31*

Van de redactie

Wij zijn net aangekomen in Bethlehem, afgelopen nacht hebben geslapen in Petah Tikwa, bij Tel Aviv bij een Israëliische vriendin. Ze heeft ter gelegenheid van Pesach haar hele huis grondig schoongemaakt, een blij mens en een fijne vriendin. Ze waardeert wat wij in Palestina doen, ze kan er zelf niet heen. Ze heeft haar eigen kijk op de wereld. Zo maakt ieder mens zijn geheel eigen model van de wereld. Respect geven aan je eigen model en ook voor dat van de ander is essentieel om aan 'dat van God in ieder mens' ruimte te geven.

Als mensen hebben we al goede stappen gemaakt met het accepteren dat mensen met een andere kleur, dan wij, ook een ziel hebben, met de afschaffing van de slavernij, met de meer gelijke rechten van man en vrouw, met algemeen stemrecht, met de stappen op weg naar eerlijke handel en nu al een aantal jaren geen oorlog tussen een groot aantal landen van het Westelijk deel van Europa.

Maar er is nog veel werk te doen! Onderzoeksjournalisten helpen ons om het onrecht van belastingontduiking, witwassing, omkoping en misleiding op grote schaal aan het daglicht te brengen. De Panamapapers laten zien dat er nog veel multinationals en rijken hun verantwoordelijkheid voor de samenleving moeten nemen. Uit de deal van Europa met Turkije en de hekken die in verscheidene Europese landen duizenden vluchtelingen tegenhouden, blijkt wel hoeveel er nog te doen is, om te beseffen, dat we verantwoordelijkheid moeten nemen voor de wereld van al deze ongelukkigen die vluchten voor oorlog, honger en armoede. Het wordt hoe langer hoe duidelijker hoe het geld dat wij aan olie besteden weer omgezet worden in wapens (zie het artikel over het wapenembargo tegen Saoedi-Arabië en stop de wapenhandel) en gebruikt worden tegen de bevolking van Jemen en andere landen in de regio waar zoveel vluchtelingen vandaan komen.

Hoeveel stilte is er nodig om ons model van de wereld bij te stellen? (zie het gedicht van Henk Ubas).

In deze Vriendenkring weer volop artikelen om de werelden binnen in ons en buiten ons te verkennen en in beide werelden meer respect, meer rechtvaardigheid, meer gelijkwaardigheid te scheppen.

Sytse Tjallingii (redactie)

Ik voel de stilte

door Henk Ubas

*Ik voel de stilte door de dagen beven
Ik voel de stilte over de aarde gaan
Ik voel de stilte in het tijdloos leven*

*Ik voel de stilte hoorbaar ademen
Ik voel de stilte in mijn hart omgaan*

*Ik voel de stilte op de nachtwind stromen
Ik voel de stilte in mijn diepste dromen*

*Ik voel de stilte dalen in de landen
Ik voel de stilte in de nacht
Ik voel de stilte in mijn gespreide handen*

Ik voel de stilte.....

Algemene Vergadering van 3 tot 5 juni in de Bosbeek, Bennekom

de Voorbereidings Commissie Algemene Vergadering: Erik Dries, Joke Hofman, Frits Nieuwerth-van den Akker, Mirjam Salomé en Marlies Tjallingii

“Living the transformation” is dit jaar het thema van de Algemene Vergadering en dit was ook het thema van de Wereld Conferentie in Peru. Op het programma staat onder andere een aantal bijdragen van Vrienden die in Pisac, Peru aanwezig waren. In Basis- en inspiratiegroepen zullen we het thema verder op ons laten inwerken en ervaren en bespreken wat het met ons doet:

Wat is transformatie?

Hoe transformeer jij jezelf?

Wat betekent dat voor je dagelijkse doen en laten...?

Ook zullen we horen hoe een aantal vredesgroepen

zich actief inzet voor de transformatie van oorlogsdenken naar vredesdenken. Ze zijn bezig om in Nederland een samenwerkingsverband van vredesgroepen vorm te geven, waardoor deze groepen een krachtiger (tegen)geluid kunnen laten horen.

We hopen dat jij je snel opgeeft voor deze jaarlijkse Algemene Vergadering. Mocht je geen uitnodiging hebben gekregen dat kun je een formulier aanvragen bij Loes Wing onze secretaresse secretariaat@dequakers.nl of de link onderaan dit bericht gebruiken om naar het opgave formulier online te gaan.

We beginnen op vrijdag middag met zingen om vier uur en we eindigen zondagmiddag ook om vier uur met een kop thee. Op zaterdag is er een groot deel van de “Wijdingsdienst voor Zaken” en er is ook veel aandacht voor het thema. Daarnaast zal er zaterdag ook tijd zijn om ontspannen bij elkaar te zijn. Op zondag is de Wijdingssamenkomst en de afronding van de “Wijdingsdienst voor Zaken”

Het vrijwilligersteam van de Bosbeek staat ons terzijde in de catering, dus kunnen we ons meer focussen op het programma en kunnen we genieten van de verzorging die we krijgen. Er is alleen ondersteuning nodig bij de afwas en het dekken van de tafels voor de maaltijden.

We hopen op een zonnig weekend in de volle betekenis ervan: veel licht en liefde onderling en inspiratie voor het leven van onze Quakeridentiteit. De Voorbereidingscommissie Algemene Vergadering

Link naar het opgave formulier: <http://goo.gl/forms/F3nQvRPQpH>

Duurzaamheid op de Algemene Vergadering: Zaadbommen

door Marianne van der Zee

Tijdens de jaarvergadering gaan we in het kader van de duurzaamheidsactie iets maken wat over het algemeen niet geassocieerd wordt met Quakers, we gaan bommen maken. Zaadbommen om precies te zijn. Het woord en het product zaadbom komt uit de guerilla-gardening. Een beweging die uit Engeland en de Verenigde Staten is overgewaaid en zich bezig houdt met het aanleggen

van tuinen op plekken waar het eigenlijk niet mag, maar waardoor de steden groener worden en leefbaarder. In Nederland hebben ze de website www.guerillagardeners.nl waar ook geregeld de weekend acties vermeld staan. Gewapend met zaadbommen, gieters kruiwagens en harken gaan ze illegaal tuinieren.

Het is de bedoeling dat de bommetjes neergegooid worden op plaatsen waar geen bestrating is maar die wel wat bloemen kunnen gebruiken. Natuurlijk ook niet in bermen die wekelijks gemaaid worden.

Voor alle ingrediënten wordt gezorgd, het enige wat wel handig is om mee te nemen is een plantenspuit om de kleipoeder voorzichtig te kunnen bevochtigen.

Als zaadmengsel hebben we het biologische Tübinger mengsel aangeschaft van De Bolster. Hierin zit phacelia, gele mosterd, boekweit, koriander, juffertje in 't groen, goudbloem, korenbloem, malva, komkommerkruid, dille, serradella, incarnaatklaver, cosmea, zonnebloem.

Het voordeel van de meeste van deze planten is dat ze zich ook weer uitzaaien. Het is dus echt een bommetje dat lange tijd de wereld mooier zal maken.

Door adem verbonden

auteur Liselore Gerritsen, ingezonden door Marlies Tjallingii

Sta even stil
Draai je niet om
Tel de seconden
Niet de uren
Adem in en uit.

En kijk ook niet vooruit
Sta even stil
En leg je armen langs je lijf
Voel je voeten op de aarde
Want dit is je verblijf.

Sta even stil
En weet het weer
Leg het nooit iemand uit:
Aan liefde
Is niets uit te leggen
Adem haar in en uit.

In de meeting op zondagochtend 1° Paasdag leest Joke Hofman dit gedicht voor. Het gedicht raakt me. Ik adem in en uit en voel die adem door me heen gaan. Dan komt er een gedachte in me op: 'de lucht die ik inadem deel ik met andere mensen hier in de ruimte, maar ik deel die ook met alle mensen op aarde'. En gaat er in een flits door me heen' en misschien ook wel met mensen die 2000 jaar geleden leefden'. Dus misschien ben ik wel door mijn adem en de lucht die ik inadem verbonden met Jezus die 2000 jaar geleden leefde. Na een tijdje voegt Mieke van Opheusden iets toe: haar vader zei dat de kans groot is dat we 1% van onze cellen gemeenschappelijk hebben met Constantijn de Grote*.

Deze ingevingen hebben me in een flits een geweldige verbondenheid doen ervaren met het heden, het verleden en de toekomst. Met mensen die nu leven, met mensen, die lang geleden hebben geleefd en met mensen die na ons komen. En voor mensen kan ik ook zeggen dieren en planten en sterren!!

De stilte maakt me open voor deze ingevingen!

**Romeinse keizer die een einde maakte aan de vervolgingen van de Christenen in de vierde eeuw.*

Ierse Jaarvergadering in Dublin

31 maart-3 april 2016

door Wils 't Hart

Een groot park met oude bomen, anemonen, sleutelbloemen en bosvioltjes. Een oude school met veel (enkelvoudig) glas, tochtige gangen, koude tegels en vol vrolijke, aardige en gastvrije Vrienden: de Ierse Algemene Vergadering met bekende vrienden van QCEA (Quaker Council for European Affairs) en van andere bijeenkomsten en heel veel nieuwe (V)vrienden.

De grote zaal heeft een amfitheater en een grote tafel met de schrijver, twee (!) assistent schrijvers en de secretaresse. Je zit te kijken en ziet de verschillen en de overeenkomsten

Eén van de eerste dingen die ik erg mooi vond en die om navolging vraagt, was dat voor en na iedere zakenvergadering iemand iets voorlas of vertelde, een “thought for the day”. Het kon een stukje uit de bijbel zijn of een belevenis zomaar op straat of een gedicht. Het was steeds een andere Vriend.

De vergadering begon met de nodige benoemingen. Er was bijvoorbeeld een speciale benoeming voor een Vriend(in) die het Quaker Facebook beheert.

's Avonds hield Marisa Johnson van FWCC-EMES een lezing met de intrigerende titel:

The Gift of Conflict – Het was heel bijzonder, zo bijzonder dat Jan Ramaker het op de website heeft gezet. Kijk daar, een aanrader!

Het thema van de AV was `Who is my Neighbour?`

De Bijbelstudie (dat doen ze in Ierland veel meer dan wij) op de 2^e dag ging dan ook over de barmhartige Samaritaan: dat verhaal kwam het hele weekend vaak voorbij.

Vrienden herinnerden elkaar vaak aan SPICE (kruiden)?? Dat vroeg om uitleg: Simplicity, Peace, Integrity, Community en Equality. Wie bedenkt een Nederlandse versie?

Marisa Johnson: 'de gave van conflict' 1

Als buitenlandse bezoeker is het leuk om gewoon alles van het programma mee te maken. Ook al is het niet je eerste keuze, je leert er veel van en iedereen leert jou kennen.

De Ierse Vredescommissie is heel actief. Er zijn stiltekringen bij een vliegbasis die door de Amerikanen voor militaire doeleinden gebruikt wordt. Vrienden werken aan verbinding tussen Noord- en de Ierse Republiek, in interreligieuze groepen en in het onderwijs. Ze wilden ook graag vluchtelingen helpen, er werden plannen gemaakt, een groep gevormd, nagedacht over acties, geld, onderdak enz. ... alleen... vluchtelingen waren er niet.

Een heel bijzondere groep is de historische groep: in een land als Ierland met Quakerisme vanaf het begin is heel veel geschiedenis en er zijn grote bibliotheken. Ik kreeg een boekje over oude quakerkleding, met een papieren popje om aan te kleden. Te zien op onze AV!

De financiën werden met een PowerPoint presentatie uiteengezet, een heldere samenvatting van een rapport van 22 pagina's. Ze zitten er warmpjes bij dank zij veel legaten (!). De twee assistentschrijvers schreven om de beurt een minuut, veel was (waar mogelijk) voorbereid en heel relaxt, zij schreven ook de zendbrief. (Ideetje?)

In de lunch pauze was een healing-groep ingelast, iets wat ik nog nooit had meegemaakt: meer een gesprek vanuit de Stilte en het doorgeven van kracht uit de Stilte, het voelde goed.

Over 2 dagen verspreid waren er 6 special interessegroepen. Ik hoopte iets te leren bij interessegroep over commissies, maar daar zijn er zoveel van dat zij (en ik zelf ook) erin verdronken.

Een andere groep "breathing the psalms", las de psalmen hardop, gestuurd op hun adem. De deelnemers hadden enthousiaste verhalen. Het was iets heel nieuws, lichaam en geest.

We deelden de school met een groep rugby- spelers. De grote forse kok was daarop ingesteld en schepte eten op met een XXL soeplepel. Niet helemaal geschikt voor kleine Q-magen.

De Vrienden sliepen in de school, de buitenlandse bezoekers in een

comfortabel hotel vlakbij. Het gezamenlijke ontbijt daar was een fijn moment om veel te praten en te delen. De weg naar de school, langs industrieterrein en rommelveldjes (plastic!) verraste met een voluit zingende roodborsttapuit, voor die plek een bijzondere vogel!

De grote lezing dit jaar werd gegeven door William D.A. Haire, een Vriend met een lange carrière in de politiek. Het was een heel goed opgebouwd verhaal over een groot probleem waar ik, al lees ik trouw kranten, nooit van had gehoord. Het probleem van de dak- en thuislozen in Ierland. Dit is een gigantisch probleem, veroorzaakt, zo zette William uiteen door een aantal foute beslissingen op regeringsniveau. Het verminderen van de bouw van sociale huurwoningen, het nemen van beschermende maatregelen voor de publieke sector, het omhoog brengen van de huurprijzen enz. De daklozen zijn echt geen alcoholisten of drugs-verslaafden, maar vaak hele gezinnen die alleen de huur niet kunnen betalen. Veel mensen zijn zoals hij zei: “one paycheck away from poverty”, “maar één loonbriefje afstand tot armoede”. Alleen al in Dublin komen er per dag (!) 5 daklozen bij. Het meest schrijnende is dat er overal huizen leeg staan, wachtend op winst uit investeringen, beschermd door foute regelgeving.

De laatste serie verslagen ging over Peru en de Quaker Pelgrimage, verteld door heel enthousiaste jongeren, gelukkig zijn die er ook. De ‘bonte avond’ op zaterdag was niet wat ik verwachtte: Ierse muziek, zang en dans, nee, het was een quiz! Tafels waar 8 tot 10 Vrienden omheen

zaten, met vragen over geschiedenis, pop, restaurants en wat niet al.

Grappig dat ik praktisch niets wist, maar toch won mijn groep en hebben we heel veel gelachen.

Eén ding wat de Ieren goed kunnen

is tellen. Bij iedere bijeenkomst werden de aanwezigen geteld. We begonnen met 58, de daklozen-lezing 185, zaterdagmiddag 114 en de zondagmorgen meeting, bij ons het moment waar zoveel mogelijk Vrienden proberen bij te zijn, waren er 38..., in de grote zaal, zo iets als een meeting in een bioscoop.

In afwachting van onze vliegtuigen zijn Saskia, Andrew en ik Dublin in geweest, om even iets van de stad, een pub en de daklozen te zien. Een fijne, boeiende en inspirerende AV vol hartelijkheid en warme betrokken Vrienden.

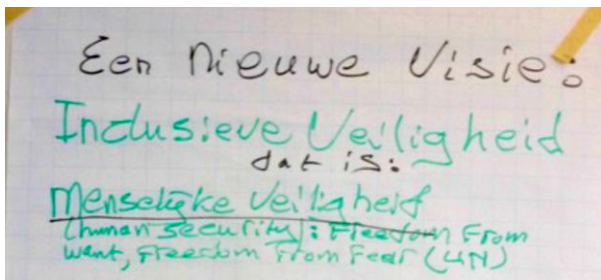

Ook in Dublin zijn daklozen, wat kunnen we doen?

Inclusieve vrede in het Nederlandse en Europese defensiebeleid?

door Johannes Borger

Op woensdagmiddag 6 april komt een groep van 12 verschillende Nederlandse vredesorganisaties bijeen in Den Haag. Op uitnodiging van de Quakers zijn zij aanwezig

om na te denken over een gezamenlijk visiestuk over gedeelde of inclusieve vrede. Tijdens deze middag onderzoeken we wat er voor de aanwezigen belangrijk is op het gebied van inclusieve vrede en denken we na over hoe we dit samen concreet kunnen invullen in de vorm van een visiestuk. In dit verslag vindt u een overzicht van wat er deze middag besproken is.

Presentaties

Quakers Johannes Borger en Kees Nieuwerth openen de middag met twee korte presentaties, gebaseerd op de vooraf rond gestuurde stukken (op te vragen bij Johannes en Kees). In deze presentaties wordt de stand van zaken (in de wereld en het Nederlandse defensiebeleid) kort uitgelegd en wordt het begrip inclusieve veiligheid verder toegelicht. In dit geval spreken wij bij inclusieve veiligheid over veiligheid die zowel de menselijke (human security) als de mondiale kant (global security) bevat.

Discussie

Wat vinden wij van inclusieve veiligheid? Zijn wij het eens met wat er in de presentaties is verteld en wat er in de verstuurde teksten staat? Hieronder een selectie van de bijdrage aan de discussie over deze twee vragen, in de vorm van een enigszins thematisch gegroepeerd dialoogdocument.

Bewoording – Veiligheid & human security

“Het woord veiligheid sluit al dingen uit, want veiligheid is vaak tegen vijanden, dan zit je al in een bepaalde lijn van denken.” “Met het woord veiligheid maak je mensen bang, het is een goed verkoopwoord.” “Gaat het dan om een inclusief vredesbeleid?” “Je zet jezelf op achterstand als je met andere termen komt, het is strategisch handig om het woord terug te claimen.” “Herclaimen is handig omdat we zo makkelijker kunnen aansluiten bij de lobby en bij manieren van denken die op plekken al

bezig zijn.” “Aan het begrip human security zitten kwalijke kantjes.” “Het wordt vaak gebruikt en is nu een beetje besmet.” “Het gaat vaak over harde veiligheid, maar volgens ons is het juist om die state security te ontlopen.”

“We moeten helder invullen wat wij onder de verschillende begrippen verstaan en aangeven met welke definities we het niet eens zijn.”

Soevereiniteit

“Human security wordt vaak ingevuld als wij zorgen voor de veiligheid, ook al gaan we dan tegen de soevereiniteit in.”

“Het woord soevereiniteit raakt mensen erg.” “We hoeven het niet over soevereiniteit te hebben, we kunnen het hebben over zorgplicht.” “In brede term behoort veiligheid ook tot de zorgplicht.” “Daar moeten we helder in zijn, dat het niet gaat om zorg-afhankelijk worden en een aangeleerde hulpbehoevendheid.” Politiek, Economisch en Cultureel “Het ontstaan van de EU is een politieke gebeurtenis waardoor er nu 70 jaar geen oorlog is geweest. Het heeft niet altijd met defensie te maken, ook met politieke inzichten. Hoe zouden we die ervaringen in de tekst kunnen verwerken?” “Het gaat ook om vrede in het kader van economisch denken. Er komt een nieuwe economie van winst en betekenis. In de economie zit de wortel van het probleem.” “We ontkomen er niet aan ook de beleidsmakers aan te spreken.” “Naast de economische kant gaat het ook om culturele veiligheid.”

Lokaal & Mondiaal

“Als je in gesprek wil gaan over vrede, is het pragmatisch om dichtbij huis te beginnen.” “Menselijke veiligheid begint al bij lokale gemeenschappen, het is niet per se alleen heel groot.” “Veiligheid is steeds dichterbij, omdat we een mondiale wereld zijn.” “Op politiek niveau kunnen ze soms niet anders dan harde maatregelen treffen, burgerinitiatieven kunnen wel anders, en dat is belangrijk.” “De neiging is om een politiehuisje tegenover de moskee die vaak in brand wordt gestoken te zetten en zo te beveiligen, waardoor die er langs lopen altijd denken ‘Oh ja, hier is het onveilig’, terwijl andere lokale oplossingen ook mogelijk zijn.” “Het gaat om het zoeken naar hoe je mondiale dingen kan meenemen op lokaal niveau.”

Sprekend van de taal & Betrekken van meerdere groepen

“We kunnen ook een andere taal gaan spreken, maar dan hebben we kans dat we dan niet verstaan worden.” “Belangrijk dat er vrouwen en mensen met andere achtergronden betrokken worden bij het stuk, anders hebben we te maken met een aantal ingebouwde blinde vlekken.” “Ook van verschillende leeftijden. Als je jongeren wil bereiken denk niet dat je met een visiestuk ergens komt – misschien via YouTube of Twitter.” “Om anderen te bereiken moeten we hun taal leren spreken.” “Wie is die ander?” “Als het niet over hen gaat, gaat het alleen over ons.” Breedte “Wat ik lastig vind over de inhoud: het is heel breed. Dus zeg je in feite ook dat je wel een heel groot stuk wil gaan schrijven.” “Je hoeft je niet te beperken, we kunnen een brede optiek handhaven op het totale beleid.” Harde – zachte veiligheid “Zacht wordt wel gezien als vredelievend maar in de praktijk is het vooral ondersteunend van harde aanpak infrastructuur, is dat wat we willen?” “Het gaat om het vermelden wat wij verstaan onder hard en zacht, wat de realiteit is op het moment en een pleidooi voor zacht te houden.” “We moeten laten zien dat de harde kant niet werkt. De harde kant werkt niet, waarom zou je niet wat zachter gaan?” “Het is wel belangrijk kritisch naar de zachte aanpakken te blijven kijken, niet zomaar alle zachte aanpakken. Meer aandacht naar zacht, maar welke soort zacht?”

– **Samenvatting punten discussie**

Het is belangrijk om helder te zijn over wat je met begrippen als inclusief, veiligheid, human security, harde en zachte veiligheid bedoeld.

Het gebruik van deze woorden heeft een aantal nadelen maar het voordeel is dat je je erdoor

makkelijker bij bestaande energie aansluit. Om niet verwarrend te zijn is het dus belangrijk de woorden goed te definiëren en terug te claimen.

Inclusieve veiligheid speelt zowel op lokaal als mondiaal niveau, we praten hier zowel op Nederlands als Europees niveau. Pragmatisch gezien is het makkelijker om op lokaal niveau te beginnen.

Economie en politiek spelen een belangrijke rol in inclusieve veiligheid die we in de visie moeten toelichten.

De visie is niet alleen breed qua reikwijdte, de betrokken groep is ook breed. Het is belangrijk dat we vrouwen, jongeren en andere minderheidsgroepen in het visieproces betrekken.

Om dit op een goede manier te doen is het belangrijk de taal van de ander te leren begrijpen en spreken.

(In de volgende Vriendenkring het vervolg)

Wapenembargo tegen Saoedi-Arabië

bron: Kerk & Vrede website, maart 2016

Op donderdag 25 februari jl. stemde het Europees Parlement met een ruime meerderheid (359 voor - 212 tegen - 31 onthoudingen) voor een resolutie waarin onder meer wordt opgeroepen een wapenembargo tegen Saoedi-Arabië in te stellen.

Reden hiervoor zijn de schendingen van internationaal humanitair recht die de door Saoedi-Arabië geleide coalitie pleegt in de oorlog in Jemen. De oorlog in Jemen heeft inmiddels duizenden burgerdoden en een ernstige humanitaire ramp veroorzaakt. Alle strijdende partijen maken zich volgens de VN en volgens mensenrechtenorganisaties schuldig aan schendingen van het internationaal recht, onder meer door het aanvallen van burgerdoelen en het blokkeren van hulpverlening.

Tegen de Houthis-rebellen geldt al vrijwel sinds het begin van de oorlog

verwoestingen door Saoedische bombardementen in Sanaa de hoofdstad van Jemen

een wapenembargo, maar de landen die deel uitmaken van de coalitie worden nog steeds grootschalig van wapens voorzien. De Verenigde Staten en het Verenigd Koninkrijk leverden sinds het begin van de oorlog voor miljarden wapens aan het dictatoriale regime van Saoedi-Arabië. Ook bijvoorbeeld Frankrijk en Spanje zijn belangrijke spelers op dit vlak. Nederland voert sinds afgelopen zomer een wat strenger beleid tav wapenexport naar de landen die deel uitmaken van de coalitie. Toch blijft

Nederland desondanks vergunningen voor diverse exporten afgeven, voor leveringen van communicatieapparatuur voor Saoedische tanks door Thales Nederland. Deze worden ook ingezet in Jemen. Hiervoor is volgens het ministerie niet eens een vergunning nodig, omdat het niet om 'strategische goederen' zou gaan. Minister Koenders liet eerder weten geen voorstander van een wapenembargo te zijn.

De stemming in het Europees Parlement is vooral een belangrijk politiek signaal. Het heeft geen bindende werking, alleen de Raad van Ministers kan op EU-niveau tot een embargo komen. Het is de vraag of dat gaat gebeuren, de Britse premier Cameron heeft zich zeer recent bijvoorbeeld nog fel tegen een

stop op wapen-export naar Saoedi-Arabië uitgesproken. Individuele EU-landen zouden door een strikte toepassing van de Europese Wapen-exportrichtlijnen eigenlijk al geen vergunningen voor Saoedi-Arabië en

andere betrokken landen meer moeten afgeven, maar de praktijk leert dat dit net als in andere gevallen zelden gebeurt.

Saoedi-Arabië maakt zich intussen wel zorgen over de uitslag van de stemming. De afgelopen weken hebben vertegenwoordigers van het land zwaar gelobbyd om het amendement waarin het embargo wordt voorgesteld van tafel te krijgen of om in ieder geval de stemming steeds verder uit te stellen.

Een groot aantal mensenrechten-, vredes- en anti-wapenhandel-organisaties zetten zich al maanden in voor een wapenembargo tegen Saoedi-Arabië. Het 'European Network Against Arms Trade' (ENAAAT), waar ook Stop Wapenhandel bij is aangesloten, nam het initiatief in een (publieks)lobby om Europese Parlementsleden te overtuigen van de noodzaak voor een embargo te stemmen. Met resultaat dus. Het signaal ligt er, nu nog zorgen dat dit in daadwerkelijk beleid en een echt embargo omgezet gaat worden.

Help vluchtelingen, stop wapenhandel!

bron: website van Stop de Wapenhandel

In 2015 zijn de wereldwijde militaire uitgaven gestegen tot \$1700 miljard, tot vreugde van de wapenindustrie.

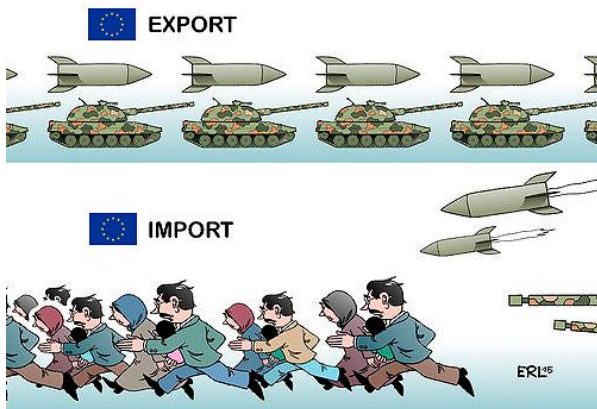
Intussen zijn er 60 miljoen mensen op de vlucht voor conflict en geweld. Terwijl de winsten en de aandelenkoersen van wapenbedrijven stijgen,

veroorzaken onze wapens elders op de wereld veel leed.

In Nederland is wapenfabrikant Airbus gevestigd, het 7e grootste wapenbedrijf ter wereld en de één-na-grootste van Europa. Recent leverde Airbus militaire helikopters aan Saoedi-Arabië, dat oorlogsmisdaden pleegt in Jemen. Onderafdeling MBDA verkocht raketten aan Qatar. Er loopt een leveringscontract voor grensbewakingssystemen voor Roemenië en Saoedi-Arabië, ook aan het tegenhouden van vluchtelingen verdient Airbus goed. Verder verkoopt Airbus onder meer 'multi-role' aanvalshelikopters, Eurofighter straaljagers en verschillende soorten raketten, ook voor kernwapens.

Om belastingredenen zit het hoofdkantoor van Airbus in Nederland. Vanwege deze Nederlandse vestiging vindt de jaarlijkse aandeelhoudersvergadering plaats in Amsterdam. Een moment om de rol van wapenhandel als oorzaak van oorlog onder de aandacht te brengen. Terwijl Europa vluchtelingen terugstuurt blijven we wapens exporteren die bijdragen aan het vluchtelingendrama. En daar wordt nog geld aan verdient ook!

Op 28 april (nadat deze Vriendenkring is gemaakt) is er een Protest geweest tegen de aandeelhoudersvergadering van wapenfabrikant Airbus in Amsterdam.

Stop Wapenhandel

doet onderzoek en voert actie tegen wapenexport en wapenindustrie

Quaker
Council for
European
Affairs

De Raad van QCEA in Brussel

door Gerard van den Dool

QCEA bevordert vredesopbouw, mensenrechten en duurzaamheid voor de Europese Unie en de Raad van Europa. Moet hierbij voor prioriteiten gekozen worden?

Korte impressie van de Voorjaarsvergadering van de 'Counsel' (de raad van overleg) van QCEA in het fraaie Quaker House Brussel van 15 t/m 17 april 2016

Ongeveer twintig Vrienden uit tien Europese landen (Engeland, Nederland, België en Luxemburg, Ierland, Noorwegen, Zweden, Frankrijk, Duitsland, Zwitserland) kwamen bijeen voor een speciale vergadering over de aanbevelingen voor de noodzakelijke overgangs-operatie die door tijdelijk projectmanager Paul Musiol in hechte samenwerking met de staf van QCEA het afgelopen jaar is voorbereid. De overgang behelst twee aspecten met betrekking to de gang van zaken van QCEA, te weten de projecten enerzijds en de organisatiestructuur anderzijds. Allereerst werd de aard en de rol van QCEA als spreekbuis van het Quaker geluid binnen de Europese instituten besproken. We kwamen onder meer tot de conclusie dat QCEA zich wegens de beperkte omvang van de staf met name zou moeten richten op diplomatie achter de schermen. QCEA zou zo de rol kunnen vervullen van een soortement ambassade, ook al vanwege het schitterend gerestaureerde Jugendstilgebouw met mahoniehouten lambrisering, stijlvol trappenhuis, bijzonder fraai behang en oogverblindende plafonds.

Voorts werden de projecten waaraan op het ogenblik gewerkt wordt in vier deelgebieden besproken: Vredeswerk, Mensenrechten, Duurzaamheid en Economische rechtvaardigheid. Sommigen onder ons wezen op de verstrengeling van alle vier deelgebieden, maar Paul raadt aan om voor de deelgebieden in afnemende volgorde een prioriteitsstelling aan te

nemen. Vervolgens werd de organisatiestructuur onder de loep genomen. De verslaglegging hiervan is dermate ingewikkeld dat zij buiten het bestek van deze korte impressie valt. Paul Musiol raadt in elk geval nogal ingrijpende veranderingen aan in de organisatie en stroomlijning van verantwoordelijkheden.

Meer informatie volgt in de minuten van de vergaderingen, die overigens in een prettige sfeer en volgens Quakerrichtlijnen verliepen, vooral dankzij het bedaarde optreden van Oliver Robertson, de schrijver.

Quaker
Council for
European
Affairs

Tien vragen en antwoorden over de EU wapenindustrie¹

V1: Is er een EU beleid voor de wapenindustrie?

A1: Yep! Sinds december 2013 – gericht op meer integratie, innovatie, duurzaamheid en concurrentievermogen van de wapenindustrie. (unaniem besloten door Europese Raad).

V2: Is het beleid gericht op kunnen kopen of verkopen?

A2: Beide. De wapenindustrie als bron van militaire kracht en als onderdeel van de economie krijgen beide aandacht. Daar de EU wapenindustrie meer produceert dan binnen de EU kan worden afgezet wordt er ook buiten de EU verkocht.

V3: Zijn er wetten die de uitvoer van wapens beperken?

A2: Ja, maar die worden op een export bevoordelende manier gehanteerd. Zo worden 99% van de aangevraagde exportlicenties goedgekeurd. Zo leverde het VK leverde voor £2,8 miljard aan Saoedi Arabië ondanks erbarmelijke mensenrechten en het bombarderen van burgers in Jemen. En zo mocht de Franse wapenindustrie veel aan Egypte leveren (willekeurige executies, martelingen, opsluiting).

V4: Wie besluit over wapenexportvergunningen?

A4: Doorgaans de nationale overheden. Hoewel er criteria zijn (respect voor mensenrechten, internationaal recht) hoeft er maar nauwelijks verantwoording te worden afgelegd over die besluiten. Een wapenhandelaar met politiek invloed krijgt best wel een

1 Verkorte versie van 'TEN Questions and answers on the European Union arms industry', Tim Harman, QCEA)

uitvoervergunning.

- V5: Waarom steunen regeringen de wapenindustrie zo gemakkelijk?
- A5: De wapenindustrie heeft een uitstekend lobbycircuit en zal ook graag hoge besluitvormers en militaire functionarissen een goed betaalde pensioenbaan aanbieden.
- V6: Geldt dit voor alle EU lidstaten in gelijke mate?
- A6: Alle EU landen hebben verantwoordelijkheid, maar sommige hebben meer wapenindustrie dan andere. Driekwart van de wapenuitvoervergunningen in de EU worden verleend door vijf lidstaten: Frankrijk, Duitsland, Italië, Spanje, en het VK.
- V7: Waar moeten we ons nog meer zorgen over maken dan de bestemming van wapentuig uit de EU?
- A7: De politieke invloed van de wapenindustrie is een bedreiging voor de vrede, want vrede dient de omzet en winst van de wapenindustrie niet. Die hebben een belang bij een militaristische denkwijze van de regering. Beïnvloede regeringen zullen vaker op conflicten reageren met geweld.
- V8: Hoe groot is de wapenindustrie in de EU?
- A8: Groot! Haar totale omzet in de EU in 2012 was €96 miljard.
- V9: Een grote (wapen)industrie is toch ook belangrijk voor de economie?
- A9: Het geldt dat nu in de wapenindustrie gestoken is hard nodig als investering in andere delen van de economie. Duurzame technologie industrie kan zowel investeringen als mensen gebruiken die nu in de wapenindustrie zitten.
- V10: Wat kan ik doen?
- A10: Zoek eens op de website van het European Network Against Arms Trade (www.enaat.org) of van Stop Wapenhandel (stopwapenhandel.org)
- meedoen! (aan petities, brieven, demonstraties)
 - financiële steun (de wapenindustrie heeft geld te over, wij geld te kort)
 - vrijwilligerswerk – campagne organisaties hebben toegewijde vrijwilligers nodig.
 - Speak truth to power!
Verzet je samen met anderen tegen de invloed van de EU wapenindustrie!

ENAAAT
EUROPEAN NETWORK
AGAINST ARMS TRADE

“Heel” worden.

David Saunders in The Friend, 25 maart 2016, vertaling Nel Bennema

Het is een natuurlijke neiging om bij het klimmen der jaren de balans over ons leven op te maken. Dit proces houdt onvermijdelijk in dat we zowel erkennen wat we hebben gedaan, als onder ogen zien wat we niet hebben gedaan. De leegten tussen onze daden kunnen variëren: we hebben wellicht niet de Mount Everest beklommen, een Olympische gouden medaille gewonnen, de Niagara watervallen gezien, een concert gegeven, een bestseller geschreven, we hebben geen kleinkinderen gekregen, geen brood gebakken enz. Het zou heel negatief uit kunnen vallen als je de leegten benadrukt, maar ik ga dit steeds meer zien als een integraal deel van onze “heel”wording. Zwitserse kaas is prachtig glad en gaaf aan de buitenkant, maar binnenin zitten er gaten!

Om te herkennen, aanvaarden en liefhebben wat we niet zijn is het even belangrijk om te erkennen en bevestigen wat we wel zijn. Bij het voortgaan van de jaren zeven we bewust en onbewust uit onze levenservaring datgene wat we kunnen en dat wat we niet kunnen. We hebben hopelijk onze gaven ontdekt, onze kracht gebruikt, ons enthousiasme de vrije hand gegeven, maar ook erkend wat onze beperkingen, zwakten en angsten waren. Dat tegen elkaar afwegen van het positieve tegenover het negatieve maakt groeien naar heelheid mogelijk. Dit is een heilzaam proces; het neemt ons mee voorbij het ego dat onze vroege ontwikkeling beheerste naar iets dat groter is, naar het goddelijke in ons. De ambities, verwachtingen en doelstellingen van onze vroege ontwikkelingsjaren als individuele personen, gaven ons energie, hartstocht en kracht. In ons latere leven bewogen we ons voorbij deze drijvende krachten naar iets dat meer geïntegreerd en meer verenigend is. Wij groeien en worden heel en compleet. We mogen dan wel, zoals Hannah Whitall Smith zo prachtig schrijft in *Quaker Faith & Practice* 21,48: “klaar zijn met de dingen, maar dat creëert ruimte om iets diepers boven te laten komen. “Dan zal ik ten volle weten”, schrijft Paulus in *Corinthiërs* 13,12.

“Ga de leegten binnen”, schrijft Annie Dillard, want “de leegten zijn het enige thuis van de Geest”.

In het onderzoeken van de leegten zullen we misschien vinden wat Thomas Merton “de verborgen heelheid ...in alle zichtbare dingen” noemde. Misschien is het een van de grootste paradoxen in het leven dat we, door het aanvaarden van wat we niet zijn, wat we niet kunnen, bevestigen wat we wel zijn, wat we wel kunnen. T.S.Eliot zag het doel van het verdergaan met zelfonderzoek als het terugkeren naar het beginpunt, dat we pas dan voor het eerst leren kennen. *)

Laten we dus realistisch zijn in de evaluatie van ons leven, maar niet toestaan dat de nalatigheden in mindering gebracht worden op onze heilheid; zij maken er deel van uit. Onze leegten, ons falen, onze nalatigheden betekenen dat we hebben geleerd om onze energieën gericht te gebruiken, onze gaven te benutten, te ontvangen evenals te geven. Het zoeken van onze weg naar heilheid is het vinden van onze weg naar God.

*)in een verwijzing naar “the fire and the rose”, het prachtige slot van het gedicht The Four Quartets (NB)

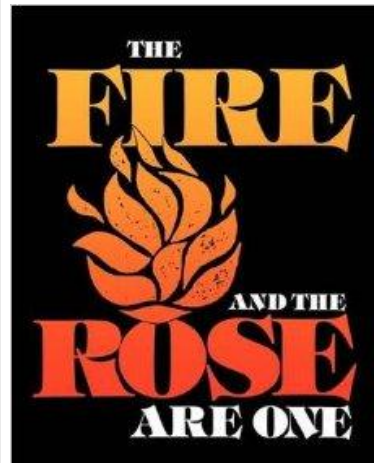
T. S. Eliot

Eliot is een Engelse dichter en Nobelprijs winnaar, schreef een beroemd gedicht getiteld:

Four Quartets.

Het is een onovertroffen poëtische meditatie over de verhouding tussen tijd en eeuwigheid.

Eliot wil de werkelijkheid - zijn eigen werkelijkheid - verstaan zonder onwerkelijk te worden. In het hart van wat er nu echt gebeurt, dáár moet naar God gezocht worden. En soms lijkt Eliot te zeggen: daar geeft God zichzelf.

All is well and all manner of things shall be well, when the tongues of flame are in-folded into the crowned knot of fire and the fire and the rose are one.

(Alles is goed en alle dingen komen goed, wanneer de vlamme tongen zich naar binnenvouwen tot een gekroond nest van vuur en het vuur en de roos één geworden zijn.)

Zo eindigt Four Quartets, het grootse gedicht van T.S. Eliot waarin hij onderzoekt hoe in één wereld liefde en liiden zich tot elkaar verhouden

Pelgrimage: Liturgische wake bij het detentiecentrum op Schiphol

door Kees Nieuwerth

De Taakgroep Pelgrimage van Gerechtigheid en Vrede van de Raad organiseert tenminste twee keer per jaar een oecumenische activiteit. Eén keer rond 21 maart, de Internationale Dag tegen Racisme en Discriminatie, met als thema gerechtigheid en één keer rond 21 september, de Internationale Dag voor Vrede met als thema vrede.

Op palmzondag 20 maart hielden we dit jaar samen met het Jeannette Noelhuis en het studentenpastoraat Amsterdam een liturgische wake bij het detentiecentrum voor ‘illegaal verklaarde’ vluchtelingen op Schiphol onder het motto: ***‘Ik zat gevangen en jij hebt me bezocht’***.

Een dertigtal mensen verzamelde zich op de parkeerplaats bij deze enorme gevangenis. Na een korte verwelkoming zongen we het Taizé lied ‘Als alles duister is’:

*Als alles duister is,
ontsteek dan een lichtend vuur
dat nooit meer dooft,
een vuur dat nooit meer dooft.*

Daarna liepen we om de muren van het detentiecentrum heen. Achter de ramen stonden gedetineerde vluchtelingen die enthousiast zwaaiend reageerden. We schreven met krijt boodschappen van solidariteit op het asfalt. Telkens weer een andere ‘statie’ bij een andere raampartij van het complex.

Weer een lied: ***‘Door de wereld gaat een woord’***, met het tweede couplet dat zo toepasselijk is op onze vluchtelingen: ‘Menigeen ging zelf op pad – daar hij thuis geen vrede had- eeuwig heimwee spoort hem aan- laat ook hem het woord verstaan’...

Bij de hoofdingang gaven we een kleinigheid af voor de gedetineerden: chocoladerepen en de door een deelnemster helemaal uit Friesland (!) meegenomen duumkes!

Uiteindelijk teruggekeerd op de parkeerplaats mocht ik de volgende zegenbede uitspreken:

*Moge God ons zegenen met onrust
over gemakkelijk antwoorden, halve waarheden*

*en oppervlakkige relaties,
zodat er diepgang is in onze harten*

*Moge God ons zegenen met boosheid
over onrechtvaardigheid, onderdrukking
en uitbuiting van mensen
zodat we mogen werken voor
rechtvaardigheid, vrijheid en vrede*

*Moge God ons zegenen met tranen
te plengen voor hen die lijden door pijn,
verdrukking, verstoting, honger en oorlog
zodat we onze handen zullen uitstrekken tot troost*

*En moge God ons zegenen met voldoende dwaasheid
om te geloven dat we een verschil kunnen maken in deze wereld
zodat we kunnen doen waarvan anderen zeggen
Dat het onmogelijk is.*

***p.s. Zondag 18 september wordt de volgende Walk of
Peace gehouden in Enschede, aanvang 13.00 uur.
Noteer de datum alvast?***

één van de demonstraties bij het detentiecentrum Schiphol

Bezoek aan Heumensoord

door Irene Peters

Op 1 mei zal dit omstreden vluchtelingenkamp waarschijnlijk gaan sluiten, maar ik wou er toch een keer heen. Na drie mislukte pogingen zag ik op 6 april van dit jaar eindelijk het minibusje, dat me er naar toe zou brengen. Ik had een paar zelf gebreide sjaals in mijn tas, met bemoedigende teksten er aan vast gemaakt. Dit was de helft van wat ik gemaakt had. Al eerder bracht ik een paar naar de winkel bij de Koepelgevangenis in Arnhem. Maar daar zitten vooral mannen. Nu was mijn aandacht gevestigd op vrouwen en kinderen. Nu op weg naar Heumensoord, dus. Het kamp ligt midden in een mooi bos. Vanaf de bushalte en de grote weg was het nog een flink eind lopen. Met mijn zware tas liep ik naar een asfaltweg, die het bos in ging. Op de hoek stond een bord: 'Heumensoord'. Hier stond een bankje. In een rustig tempo liep ik het pad tussen eeuwenoude bomen.

Daar was het hokje van de portier, een soort bouwkeet. Ik legde uit wat ik hier kwam doen. Zij vertelde mij, dat ze niets mogen aannemen. Maar ik kon het bij de volgende controlepost, de receptie van het kamp, nog

Heumensoord vanuit de lucht

eens proberen. Tot aan die plek mag je vrij rondwandelen. Daarna mag je echt niet verder. Het was nog een hele wandeling en hoe dichterbij het kamp kwam, hoe meer mensen ik zag lopen. Of fietsen.

Sommigen (vrijwilligers?) zeiden: "Hallo" en ik zei "Hallo" terug. Ik heb op de gezichten gelet. Sommigen (vluchtelingen?) liepen alleen. Anderen in groepjes. De gezichtsuitdrukkingen waren zeer naar binnen gekeerd.

De sfeer was enigszins vergelijkbaar met wat ik bij de daklozenopvang in London aantrof (*zie mijn artikel in de Vriendenkring Juni 2015*). De mensen in de groepjes groetten mij ook niet. Op een gegeven moment kon ik vanuit de verte al iets van het kamp zien. Ik zag een paar witte tenten tussen het geboomte door schemeren en vooraan was een veel

grotere tent, of misschien een gebouw. En een hek. Dit deed me denken aan het hek bij het vredeskamp in Woensdrecht destijds. Het hek stond op een kier en ik liep zo het terrein op. Maar dat mocht niet; ik werd terug geroepen en moest me melden bij de receptie. Waarnaar ik nu juist op zoek was. Daar was een vriendelijke mevrouw aan wie ik mijn werkstukken toonde. Maar helaas.

"We mogen niets aannemen. Want dan krijgen ze ruzie".

Okay, daar kan ik me iets bij voorstellen. Ze vertelde, dat er wel een depot is, waar je spullen heen kan brengen "dan moet je zijn bij STIP. Kijk maar op Internet".

Wat ik, eenmaal thuis, in de bibliotheek, gauw deed. Maar ik heb niets gevonden. (*redactie: zie <http://noodopvang.stipnijmegen.nl>*). Ook de pas geopende winkel van het Leger des Heils in Arnhem kon me niet verder helpen. Een bekende van mij wil het alsnog voor me opzoeken. Maar zover zijn we nog niet.

De vrouw suggereerde ook, dat ik misschien spontaan zelf iemand een sjaal zou kunnen geven.

Voor dat ik weer naar huis ging, gebeurde er nog iets. Aan de overkant van de poort zag ik een mooi, kinderspeeltuintje, gedeeltelijk gemaakt van boomstammen. Met zorg en liefde aangelegd. Daar werd ik blij van. Ik hoop, dat het voor de kinderen ook zo is. Ik liep het pad weer af.

En weer overal "Hallo".

Ik ging naar het bankje bij de ingang, aan het eind van de weg. Even bijkomen. Van het bos en de omgeving genieten.'. Alles laten bezinken. Ik was heel nuchter, toen ik er was, maar ik heb achteraf wel een terugslag gehad. Gelukkig had ik een boek bij me, over contact met engelen. Van Lorna Byrne, "Liefde uit de hemel". Dat soort energie kon ik in een dergelijke omgeving best gebruiken. Toen gebeurde het. Ik zat wat voor me uit te dromen en intussen de omgeving in het oog te houden.

Er kwam een man naast me zitten. Ik schrok vanwege de situatie: ik als vrouw alleen op een bankje aan de rand van het bos. Dat was maar even en ik las verder, maar ik kon me niet goed meer concentreren en het was net alsof ik langzaam wakker werd. Overigens had de man op het bankje een behoorlijke afstand in acht genomen en hij zag er netjes en beschaafd uit en vriendelijk. Dus ik stak van wal, in het Engels: of hij in het kamp woonde? Ja. Dat het vluchtelingenvraagstuk mij veel bezig hield, dat ik met mijn hart aan die mensen/jullie dacht. Dat ik hoop, dat hij in Nederland een goed leven kan opbouwen'

Dat ik sjaals gebreid had, ik liet er één zien. Hij was vol aandacht.

"Wilt u hem hebben?"

"Nee, dat is voor vrouwen en kinderen"

Ja, dat had ik zelf ook al gedacht. Ik moest maar weer eens opstappen, maar wou zo graag nog iets bemoedigends zeggen. Dus ik vroeg: "Bent u Moslim?"

Nee, hij was wat anders.

Toen vroeg hij, of ik Moslima was. Zeker vanwege mijn lange rokken.

"Nee hoor, I'm a Christian".

Toen stond ik op.

"God bless you".

Ik kreeg een vriendelijk antwoord terug. Vond het wel wat lijken op mijn ervaringen met daklozen in London. Dit was een heel vriendelijke man.

Ik voelde, dat er een waas van eenzaamheid om hem heen hing. Achteraf heb ik er met verschillende mensen over gepraat.

De één zei: "Zet dit nu wel zoden aan de dijk?"

De ander zei: "Jij biedt een luisterend oor en dat kunnen maar heel weinig mensen".

Heumensoord ziet er vredig uit. Maar dat daar de nodige problematiek heerst is wel duidelijk en achteraf was iets daarvan voor mij ook wel voelbaar.

Ook vroeg ik me af, of ik die persoon niet in het Nederlands had moeten aanspreken. Ik weet het niet. Echt persoonlijk durfde ik niet te worden. Je weet niet, wat ze meegemaakt hebben en of iemand daar eigenlijk wel over wil praten. Misschien wel niet.

*Internationale Vrouwendag in
Heumensoord georganiseerd
door STIP-Nijmegen*

Het grootste falen van de mensheid

Vert. & bew. Nel Bennema

In Groot Brittannië is november de maand waarin de Eerste Wereldoorlog wordt herdacht. De hele maand dragen mensen “red poppies” (rode klaprozen, die verwijzen naar de bloemen die later op de slagvelden bloeiden) om de slachtoffers te herdenken en op 11 november is het Remembrance Day met publieke bijeenkomsten, kransleggingen etc. De laatste jaren gaan steeds meer mensen, onder wie veel Quakers, ertoe over om tijdens de herdenking “white poppies” te dragen om daarmee aan te geven: “Geen oorlog meer maar werken aan vrede”, oorspronkelijk een initiatief van de Women’s Cooperative Guild in 1933.

David Lockyer schreef in *The Friend* een artikel over de veranderende symboliek van de Red Poppy, naar aanleiding van een affiche met het poppy-logo waarop de tekst: “Steun onze Helden”. Daarop was een foto te zien van een soldaat in oorlogstenuë, met een geweer, die manhaftig voortschrijdt. En hij herinnert zich daarbij de vroegere Remembrance Day parades. Hierbij herdachten degenen die persoonlijke verliezen hadden geleden in stilte hun naasten en brachten ook de verschrikkingen in herinnering die dezen hadden ondervonden op de slagvelden. Zij wisten dat de oorlog een plaats was van wrede slachting, die geen onderscheid maakte tussen dapperen en anderen. En als er kransen werden gelegd was dat vanwege het verdriet om al die geliefden en naasten die hadden geleden en waren gestorven. Er was het rouwen om de doden: het was het besef van de duisternis van oorlog.

Er zijn nu ieder jaar minder mensen met persoonlijke herinneringen. In plaats daarvan ziet de schrijver een spektakel ontstaan dat tot een ritueel is geworden, dat oproept trots te zijn op soldaten van toen en nu, voor hun daden van dood en vernietiging. Hij maakt zich zorgen dat wij blind worden voor de tragedie van oorlog en voor de waarheid: dat het hier gaat om het grootste falen van de mensheid

De soldaat als held is een icoon waar we bang voor moeten zijn.

Er vindt een verschuiving plaats in de symboliek van de Poppies: van collectieve rouw en herdenking naar viering en verering. Daarbij worden de huidige soldaten en militaire operaties geassocieerd met de offers en verliezen uit het verleden en verering van soldaten als helden aangemoedigd, ongeacht waar zij worden ingezet of voor welk doel. Als men zich voorzichtig kritisch hierover uitlaat betekent dit dat je hun heldendom ter discussie stelt: zij riskeren hun leven voor Groot

Britannië. Het kader waarin een militair als “held” wordt voorgesteld moet ons ervan weerhouden er anders over te denken. Dit geldt ook voor onze onderdrukking van opstandige bevolkingsgroepen in het verleden van ons wereldrijk.

doden in de eerste wereldoorlog helden?

Wij hoorden dat wij nog steeds 500 man aan militair personeel in Afghanistan hebben, dat Royal Air Force (RAF) personeel is betrokken bij missies in Syrië en dat onze regering nu overweegt daar ook te gaan bombarderen, dat er dit jaar tot dusver meer dan 200 Britse drone-aanvallen zijn geweest in Irak en Syrië. Zij we getuigen van de normalisatie van oorlog? Maakt het alleen maar deel uit van routine operaties van de regering, net zo min uitzonderlijk als het verzamelen van afval?

David Lockyer maakt zich in het bijzonder zorgen over jongeren, die zich niet bewust zijn van deze betekenisverschuiving in de samenleving, waarbij oorlogsdoden niet meer worden gezien als slachtoffers van de oorlog maar als helden, als iconen van mannelijkheid, die hun leven offerden. Zij die dienst deden in de twee wereldoorlogen weten dat er weinig heldendom was, maar dat er massaal werd geleden: je deed wat je moest doen en bad om te overleven.

Tijdens de Herdenking van vorig jaar las George Evans een gedicht voor getiteld: “The Lesson”. George was een overlevende van een van de zwaarste gevechten in Normandië in 1944, met talloze doden en gewon-

den. Volgens de plaatselijke afdeling van het Koninklijk Britse Legioen heeft hij hiermee veel mensen beledigd en velen hebben hierover hun afschuw geuit. Daarom mag hij dit jaar het woord niet voeren buiten de toegestane tekst en het gedicht niet voorlezen.

Het gedicht luidt:

‘De Les’

Ik herdenk mijn vrienden en ook mijn vijanden.

Wij deden allen onze plicht voor onze landen.

Wij gehoorzaamden onze opdrachten

Daarna vermoordden wij elkaar.

Is oorlog niet stompzinnig?

George verklaart dat hij nog steeds niet weet wie hij heeft beledigd:

“Ik ben een pacifist en pacifisme is niet bedoeld om mensen in de war te brengen”.

In een ingezonden brief in The Friend van 4 december schrijft Dennis Massy hoe hij in zijn jeugd de dichters en auteurs uit de Eerste Wereldoorlog las en hoe geschokt hij was bij zijn eerste Herdenkingsceremonie:

“Maar waarom marcheren zij?

Zij zouden daar toch meer dan genoeg van moeten hebben?”

We kennen allen de ware feiten van oorlogsverschrikkingen en de effecten daarvan op de mensheid.

We weten dat deze kennis tegen de belangen van machthebbers ingaat.

Zouden we de Herdenkingsceremonies daarom niet beter de “Ceremonies van het massale Geheugenverlies” kunnen noemen?”

Tenslotte schrijft David Lockyer: tijdens onze Dodenherdenking zouden wij ook die miljoenen moeten herdenken, die door de handen van onze militairen zijn gedood in zoveel delen van de wereld. Alleen wanneer we hierover eerlijk zijn, kunnen we zeggen dat we werkelijk geleerd hebben van hun dood.

Het 'Wall Museum' in Bethlehem

Het onderstaande verhaal is een voorstel om namens de Midden en Zuid Nederlandse Maandvergadering op de muur bij Bethlehem te bevestigen

The Rose

I walked alone on an empty road. I was holding a seed of a plant and it gave me courage and a strong will to reach a safe place. I still had a long way to go and nothing gave me security or inner peace except my companion.

It lightened my way and it motivated me to reach my goal. At the end of the long way, I found what I was looking for. God gave me a beautiful garden in which to plant this seed that struggled and waited to be safe – like I did. I gave my life to let it be safe. I didn't give up before I found a place.

I believed in God's mercy. I sowed the seed in the soil and watered it. I kept waiting and my faith was getting stronger while the seed was struggling to find its way out through the soil towards the light. The seed became a beautiful red rose. It was a special symbol of hope, love and faith. The wind attacked it but failed to break it. Many people tried to uproot it but they failed. Hope is in everything God created. We have to search deep inside our hearts to find it because it is the source of life. Story written by a young Palestinian girl.

Vertaling:

De Roos

Ik liep alleen op een lege weg. Ik hield een zaad van een plant vast en het gaf me moed en een sterke wil om een veilige plaats te bereiken. Ik had nog een lange weg te gaan en niets gaf me de veiligheid of de innerlijke vrede, behalve het zaad, mijn metgezel.

Het verlichtte mijn weg en dat motiveerde me om mijn doel te bereiken. Aan het eind van de lange weg, vond ik wat ik zocht. God gaf me een mooie tuin om dit zaad te planten, dat worstelde en wachtte om veilig te zijn – net zoals ik deed. Ik gaf mijn leven om het veilig te laten zijn. Ik wilde niet opgeven voordat ik een plaats had gevonden.

Ik geloofde in Gods genade. Ik zaaide het zaad in de grond en gaf het water. Ik bleef wachten en mijn geloof werd steeds sterker, terwijl het zaad worstelde om zijn weg naar buiten te vinden door de grond naar het licht toe. Het zaad werd een mooie rode roos. Het was een speciaal symbool van hoop, liefde en geloof. De wind viel de roos aan, maar slaagde er niet om haar te breken. Veel mensen hebben geprobeerd om haar te ontwortelen, maar zij faalden. H hoop is in alles wat God geschapen heeft. We moeten diep in ons hart zoeken om het te vinden, want het is de bron van leven.

Verhaal geschreven door een jong Palestijns meisje.

Wat ook gebeurt

door Huub Oosterhuis

*Bij alles wat gebeurt,
schrikwekkend, mensonwaardig,
open ons hart en ons verstand
voor wat óók gebeurt, en geschiedenis maakt:
gerechtigheid die volbracht wordt,
mensen die zich inzetten
ten einde toe en zich houden.*

*Dat onze ogen opengaan
voor die flitsen van een nieuwe aarde
die ook te zien zijn.*

*Dat wij volharden in onze verwachting;
dat wij ons niet laten intimideren
door wie de macht hebben,
nu nog wel maar ooit niet meer.*

*Dat wij vindingrijk worden,
en zelfs de kleinste kansen leren benutten
om vrede te stichten en recht te doen.*

*Dat wij de moed niet verliezen,
dat wij de stem die in ons spreekt van vrede
niet wantrouwen, als een illusie.*

*Dat wij staande blijven in het geloof,
dat niets onmogelijk is
bij God – Ik zal er zijn,
geen ding, geen woord.*

Eenzijdige Israëlische berichtgeving

door Benjamin Baars, Bron Vredesspiraal, Kwartaalblad van Kerk en Vrede

In het nieuws

Israëlische militairen hebben donderdag vier Palestijnen doodgeschoten die probeerden op hen in te steken. Dat gebeurde bij twee incidenten. Het eerste was in Gush Etzion, waar veel recente incidenten hebben plaatsgevonden. Kort daarna is bij een controlepost in de buurt van de stad Hebron

ook een Palestijn gedood die een Israëlische militair aanviel. Het Palestijnse ministerie van Volksgezondheid heeft de dood van de vier bevestigd. Geen van de militairen raakte gewond. Sinds oktober spoelt een golf van geweld over Israël. Palestijnen die met auto's

inrijden op Israëliërs of ze met messen te lijf gaan, hebben 21 doden veroorzaakt.

De Israëlische veiligheidsstroepen en bewapende burgers hebben de afgelopen vier maanden 83 Palestijnse aanvallers gedood. Nog eens vijftig Palestijnen kwamen in dezelfde periode om tijdens rellen.

Het hierbij afgedrukte bericht kwam ik tegen, toen ik met een groep aan het reizen was door Palestina en Israel. Net teruggekeerd op de boerderij van de familie Nassar, 2 km van Gush Etzion waar het incident plaats vond lazen wij dit. Nu ben ik wel wat gewend van nu.nl en andere media maar dit bericht dat zo eenzijdig is en ver verwijderd van de dagelijkse realiteit, vraagt om een reactie. Een kleine analyse.

Woordkeuze

Ten eerste het eenzijdige discours in het bericht "Een golf van geweld over Israel." De meeste incidenten vinden plaats op de West Bank, oftewel internationaal erkend Palestina. Dit gebied wordt echter bezet door het Israëlische leger. Je zou ook kunnen stellen 'de bezetting terroriseert al meer dan 45 jaar het dagelijks leven van de Palestijnen in de West Bank.' In dit bericht wordt de bezetting niet eens genoemd. 'Israëlische veiligheidsstroepen', 'Palestijnse aanvallers' en 'rellen.' Je zou ook woorden kunnen gebruiken als 'Palestijnse vrijheidsstrijders'. Allemaal feitelijk

juist volgens internationaal recht. Palestina wordt bezet door Israel en volgens de Geneefse conventie heb je het recht om je met geweld tegen een bezetting te verzetten. Dit gebeurt echter niet, de grote meerderheid van de Palestijnen verzet zich geweldloos. In plaats van het negatieve "rellen" zou je ook kunnen spreken van "grotendeels spreken van 'grotendeels vreedzame demonstraties tegen de Israëlische bezetting'"

Woordkeuze is erg belangrijk.

Niks klakkeloos overnemen

Ten tweede wordt in het bericht gesproken over ‘vier Palestijnen die op Israëlische soldaten probeerden in te steken.’ Dit is de lezing die rechtstreeks gekopieerd lijkt te zijn van het Israëlische leger. Veel Palestijnen die wij hebben gesproken zijn het hier niet mee eens. Zij stellen dat vaak de messen na het incident bij het lichaam worden gelegd om de dood te rechtvaardigen. Dit baseren zij op getuigenissen van andere Palestijnen en video's.

Ik kan ook niet achterhalen wat de waarheid is maar het is belangrijk om beide kanten van het verhaal naar voren te brengen. Organisaties als Breaking the Silence, een groep voormalige soldaten van het Israëlische Leger, laten zien hoe burger slachtoffers vaak officieel worden geregistreerd als ‘terrorist’. Veel Palestijnen zijn bang om ‘terrorist’ te worden ‘gemaakt’. Zo wilde onze taxichauffeur ons niet te dicht bij de boerderij van de familie Nassar afzetten want; "als ik dit donkere weggetje straks alleen terug moet rijden heb je kans dat ik morgen met een kogel in mijn hoofd en een mes in mijn hand in de krant sta."

Het is belangrijk om altijd zelf na te denken en niks klakkeloos over te nemen uit de media. Dit is slechts één voorbeeld van berichtgeving en beeldvorming rond dit conflict, maar het is wel tekenend.

Vtm België: 'En in Hebron, op de Westelijke Jordaanoever, is een jonge Palestijn van 18 gedood nadat hij een voorbijganger wilde neersteken. De man heeft zijn jonge aanvaller neergeschoten om zich te verdedigen.' Of schoot de kolonist eerst en is er een mes later neergelegd?zoals in andere media staat?

Verlag INLIA-vergadering.

door Joke Hofman

INLIA International Network of
Local Initiatives with Asylumseekers

Op 13 april was er weer een regioberaad van INLIA, deze keer in Rhenen, als altijd voortvarend geleid door Helmer Roelofs.

We waren wederom met een divers gezelschap: ruim 20 mensen, waaronder iemand van de zevende-dag-advetisten, die een nummer van hun blad "Advent" uitdeelde, dat grotendeels over vluchtelingen gaat. Het interessantste agendapunt vond ik het verhaal van Helmer over de Tussenvoorziening. Er zijn 16.000 statushouders, die zouden moeten doorstromen naar woningen, maar die zijn er niet voldoende, dus de AZC's blijven vol. INLIA heeft aan COA voorgesteld zgn. tussenvoorzieningen te openen, voor maximaal 150 mensen en deze mensen dan direct begeleiding te geven, taalles, school voor de kinderen, hen een participatietraject aan te bieden, enz. Het COA was blij met dit voorstel en een pilot is gestart in de gemeente Tynaarlo (Eelde-Paterswolde). Tevens zijn er al 20 gemeenten die dit voorbeeld willen navolgen. Het worden gemengde centra wat leeftijdsopbouw, religie en land van herkomst betreft.

TUSSEN VOORZIENING

Meer dan honderd mensen waren op 15 maart naar het pand van de voormalige vliegschool gekomen om zich over de plannen te laten informeren door vertegenwoordigers van de gemeente Tynaarlo, het Alfa College, Drenthe College, INLIA en Werken Zonder Grenzen.

Kort na de bekendmaking door de gemeente Tynaarlo van de plannen voor de tijdelijke opvang van statushouders vond een inloopavond voor omwonenden van de Dutch Flight Academy plaats. Een dertigtal vrijwilligers heeft zich al aangemeld om mee te helpen met het integratie-traject van de statushouders in de vorm van sporten, koken, clinics, taal- en fietslessen en muziek maken

Verder heeft INLIA bereikt, dat mensen die na de eerste opvang in Ter Apel worden doorverwezen, inspraak hebben, bijv. omdat ze al ergens familie hebben wonen. Tot nog toe was het zo dat je bijv. in Assen werd geplaatst, terwijl je familie in Limburg hebt!

Al met al ben ik er heel blij mee, dat wij als genootschap INLIA steunen. En natuurlijk kun je als Vriend ook zelf lid worden!

Ecoquaker

door Marianne van der Zee

De mooiste en goedkoopste superfoods die bovendien regionaal zijn, lopen we misschien dagelijks voorbij of we trappen er op of we trekken ze knarsetandend uit de tuin omdat we het dan onkruid noemen.

Veel wilde planten bevatten hoge concentraties vitamine C, dus goed tegen voorjaarsmoeheid. Verder bevatten ze heel veel andere vitaminen en mineralen. Voor degenen die precies willen weten welke en hoeveel is er genoeg op het internet te vinden, o.a.

op de site van De Godin, die wilde plantenzaden verkoopt en er een behoorlijk wetenschappelijk boekje over heeft geschreven. Het belangrijkste is dat de planten niet doorgekweekt zijn op kleur en uiterlijk, zoals de groenten die we in de winkel kopen die daardoor veel waardevolle voedingsstoffen zijn kwijtgeraakt.

Pluk met beleid en respect voor de plant en de natuur en pluk niet in gebieden waar gif wordt gespoten, langs de weg, op honden uitlaatplaatsen e.d.

Een plant die goed eetbaar is en veel voorkomt, maar die ik zelf nooit gebruik dat is fluitenkruid. Dat heeft 2 zeer dodelijke planten die er op lijken: de hondspeterselie en de dollekervel of gevlekte scheerling waar die arme Socrates een beker van moest drinken. Er is genoeg ander voedsel in berm en tuin.

Mijn tuin staat momenteel vol met de kleine veldkers: lijkt wat smaak betreft op tuinkers en is heerlijk als rauwkost of op de boterham. Ook de bloemetjes zijn lekker.

Fluïtekruid

Kleine veldkers

Kleefkruid: de jonge scheuten stomen of koken, in de soep of in een salade, goede reiniger.

Madeliefje: verse blaadjes en stevige

de spinazie: plukken vóór de bloei, kan net zoals spinazie worden gebruikt. Momenteel ook te koop als rode en groene melde maar de wilde variant smaakt prima en is gratis. Rode klaver: bloemetjes als thee of in andere groentegerechten.

bloemknoppen hebben een goede werking op de lever, zijn een beetje bitter.

Melganzevoet, voorloper van

Met opzet heb ik niet de paardenbloem, vogelmuur en brandnetel genoemd, ik ga er vanuit dat iedereen weet dat die eetbaar en smakelijk zijn.

Wat misschien niet iedereen weet is dat deze drie maar ook het zevenblad boordevol vitaminen en mineralen zitten. Als je het blad jong plukt is de smaak wel beter. En niet vergeten om je sla te versieren met de bloemblaadjes van de paardenbloem, gewoon lostrekken van het hartje. Ook de bloemetjes van de vogelmuur en het zevenblad smaken prima. Een tip voor de tuiniers: pluk het zevenblad uit je tuin heel jong en maak er soep van, een pesto of stoof het. Zevenblad was oorspronkelijk een moestuingroente. Voor Zevenblad geldt: IF YOU CAN'T BEAT IT, EAT IT!

Handen en Voeten Am'ary Playcentre

door Wils 't Hart

Al heel veel jaren is één van de Handen en Voeten van ons genootschap de zorg en ondersteuning voor Am'ary Playcentre het project van FWCC-EMES bij het Am'ari vluchtelingen kamp bij Ramallah. De kinderen krijgen een goed maaltijd, ze spelen en leren hier op een rustige en veilige plek. In het Playcentre krijgen deze kinderen van een jaar of vijf een betere start op de school van UNHRA die zich ernaast bevindt. Vaak was onze collecte en de opbrengst van de verkooptafel voor Am'ary en ook het Quakerhulpfonds en MV's deden royaal mee. De giften voor het playcenter komen voor 1/3 uit de US (FUM) en 2/3 uit Europa, waarin Zwitserland, Zweden en Nederland de belangrijkste gevers zijn en daarbij een trust in Engeland.

Nu is het Am'ary playcentre in de gevarenzone gekomen, ze hadden grote reserves, maar door de personeelskosten en pensioenen zijn die nu op aan het raken. Marisa Johnson heeft al verschillende fondsen in verschillende landen aan geschreven. Op dit moment is er een tekort van 10.000 euro per jaar.

Het is goed dat we dit allemaal weten en dat we meedenken wat we kunnen doen in de Maandvergaderingen of privé. Dit project loopt al sinds 1974 en de omstandigheden op de bezette West Bank zijn zo, dat hulp nog steeds erg nodig blijft.

Liefst regelmatige giften zijn welkom op bankrekening: NL19 INGB 0000 220644 t.n.v. Quaker Hulpfonds te Den Haag.
(zie ook de foto op de voorplaat)

Waar zijn Quakerbijeenkomsten?

Wijdingssamenkomsten in Nederland en België

Amsterdam	iedere zondag 10.30	Vossiusstraat 20, Amsterdam
Antwerpen	geen vaste tijdstippen	Info Jan Peeters tel.: 0032.15.24 75 10 email : boekrijk@hotmail.com
Breda/ Ulvenhout	Zondag 1 mei. 11.30, bij Dineke Lucas, Roelarestraat 201, 4826 JD Breda	Info: Corien van Garderen: 076-8502421 Graag bevestigen: coriegarde@ziggo.nl
Brussel	iedere zondag 11.00	Quakerhouse, Square Ambiorix 50, 1000 Brussel, tel.: 00.32.2.230 49 35
Bennekom	2e en 4e zondag van de maand: 10.30	"Commanderij", Commandeursweg 44, Bennekom. Op de 2e zondag is er eerst van 10.30 – 11.00 een worship-sharing, daarna wijdingssamenkomst tot 12.00.
Deventer	Wijdingssamenkomst 3 ^e zondag 10.30 Gespreksavond: 1 x maand: 18.30 op wisselend di/do	Wijdingssamenkomst in het Meester Geertshuis, Assenstraat 20, 7411JT Deventer. Gespreksavonden, data en inlichtingen bij Frieda Oudakker 0570- 670287 email: friedaoudakker@live.nl
Groningen	2e en 4e zondag van de maand in Groningen: 10.30 1e zondag van de maand te Hellum 10.30	2 ^e en 4 ^e zondag: De Poort, Moesstraat 20, 9717 JW Groningen, tel.: 050-5712624 1 ^e zondag: te Hellum, Hoofdweg 41: Kinderen zijn welkom! Graag tevoren doorgeven aan de schrijver: Peter Spreij; nonmv@pspreij.nl
Den Haag	iedere zondag: 10.30	Stadhouderslaan 8, Den Haag Kinderen zijn altijd welkom. Bij kennisgeving vooraf is er voor hen een aangepast programma.
Wijhe, bij Zwolle	Op 1e zondag van de maand 10.30	Wim en Deborah Balijon: 0570-597170 Slotpark 77, 8131 DW Wijhe. Graag aanmelden als je komt.
	Wijdingssamenkomsten op Afstand	1. Meeting at a Distance. Inlichtingen: caroline.wilson@esade.edu 2. Online meeting for worship: op tijdstippen rekening houdend met verschillende tijdzones. Bekendmaking op: Quakerworship.org 3. Quaker Faith and Fellowship: www.Quakerfaithandfellowship.org

Vrienden in het hele land

Maandvergaderingen

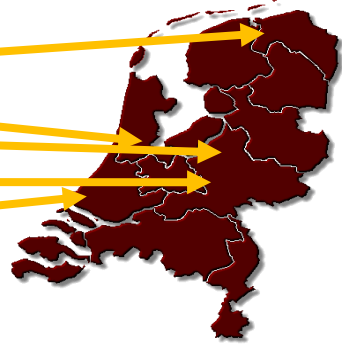
NON

A'dam

Deventer

MiZuNed

Haagse

Quaker Secretariaat:

Religieus Genootschap der Vrienden (Quakers). Tel.: [06 13700682](tel:0613700682). e-mail: secretariaat@deQuakers.nl.

Penningmeester Nederlandse Jaarvergadering Bankrek. NL65 TRIO 0212 3772 64 tnv Religieus Genootschap der Vrienden - Quakers- te Zwolle.

Quaker Bibliotheek: Vossiusstraat 20, 1071 AD Amsterdam, bibliothecaris - vacature,

Quaker Literatuur: Willem Furnée ; Badhuisweg149, 2597JN 's-Gravenhage telefoon: 070-3220544, e-mail: literatuur@Quakers.nu Bankrek.: NL70 INGB 0000 313040 t.n.v. Quaker Literatuur.

Amsterdamse Maandvergadering: Schrijver: Hans Weening, Lijnbaansgracht 208b, 1016 XA Amsterdam, 085-8780821 hweening@xs4all.nl
Bankrek.: NL81 INGB 0004 9200 51 tnv A'damse MV Quakers te Anna Paulowna.

Haagse Maandvergadering: Schrijver: Willem Furnée
haagsevrienden@Quakers.nu Haagse Maandvergadering, Stadhouderslaan 8, 2517 HW 's-Gravenhage. Tel. 070-3600621. Bankre.k: NL48 INGB 0001 8562 21 tnv Haagse Vrienden, Quakers Den Haag.

Midden- en Zuid-Nederlandse Maandvergadering: Schrijver: Els Ramaker, 0344 606818. mob:0636361350. email: Els@ramaker.me Bankrek: NL67 TRIO 0197 6518 52 ten name van Rel.Gen.der Vrienden-Quakers- te Deventer.

Deventergroep: Inlichtingen: Frieda Oudakker 0570-670287 email: friedaoudakker@live.nl

Noord Oost Nederlandse Maandvergadering: Schrijver: Peter Spreij ; Watersingel 17, 9351 XN Leek, Tel.: 0594-769063; nonmv@pspreij.nl
Bankrek.: NL12 INGB 0001 5908 95 tnv N.O.N. MV Rel.Gen. d. Vr. te Groningen.

Quaker Hulpfonds: schrijver vacature. Penningm: Johannes Borger, johannes.borger@hotmail.com Bankrek. NL19 INGB 0000 220644 t.n.v. Religieus Genootschap der Vrienden, Quakers, te den Haag.

Vrienden voor Brussel (VVQREA): Schrijver: Peter van Leeuwen, Tel.: 0182-611786; vvqrea@gmail.com. Bankrek. NL28 INGB 0002 5386 85 t.n.v. VVQREA te Helmond.